

[Ulrich.]

hvide Ansigt afspejler sig ganske klart for den Automobilist, der kommer imod ham.

Jeg vil derfor mene, at denne Foranstaltning er ganske overordentlig paakrævet, og naar den ærede Ordfører og Flertallet udtaler Sympati for den, men mener, at Tiden ikke er inde til at indføre den, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister og det ærede Flertal, hvor mange Fodgængere der endnu skal køres ned og slaas ihjel, inden man mener, at Tiden er inde til at træffe den eneste Foranstaltning, der kan hindre dette.

Saa fremføres det fra den Side, at naar disse Fodgængere gaar imod den øvrige Færdsel, vil de kunne blive kørt ned af forbikørende, der i saa Tilfælde kommer bagfra. Men dette gælder jo ikke, thi naar man kører forbi et andet Køretøj, har man netop ikke en modgaaende Vogn imod sig, for saa kører man ikke udenom, og naar man ikke har en modgaaende Vogn imod sig, svækkes Belysningen af Fodgængerens ikke, saaledes som det ellers vilde ske.

Den højtærede Justitsminister er aabenbart en Tilhænger af Afblænding af Lygter — det kommer jeg senere ind paa under Omtalen af Motorloven; men jeg vil ogsaa gerne nævne det her. Det fremgaar af alle de Foranstaltninger, der fra Justitsministeriets Side er truffet, siden Motorloven sidst var til Behandling, at man i det højtærede Justitsministerium i allerhøjeste Grad bestræber sig for at gøre Lyset saa svagt som muligt i Stedet for at gaa den modsatte Vej. Og den højtærede Justitsminister er Tilhænger af, at Lygter skal afblændes. Dette er for Fodgængere det allerfarligste, der kan ske paa vore Landeveje, thi i samme Øjeblik Automobilisten afblænder sine Lygter, kører han uhjælpelig de Fodgængere ned, der tilfældigvis er foran, for saa kan han ikke se dem.

Derfor vil jeg mene, at disse forskellige Ting, jeg her har fremført, taler meget stærkt for, at denne Foranstaltning indføres, inden vi har kørt flere Fodgængere ned. Statistikken over Ulykker paa vore Veje taler i allerhøjeste Grad for at faa disse Forhold ændret jo hurtigere des bedre. Der er i det sidste Aar forefaldet noget over 12 000 Færdselsulykker paa vore Veje, og ved disse Ulykker er noget over 6 000 Mennesker kommet til Skade, enten dræbt eller blevet Krøblinger for Livstid.

Det fremgaar ikke af Statistikken, hvor mange af disse 6 000 der var Fodgængere, men jeg maa mene, at det er et ganske overordentlig stort Antal af dem, der er Fod-

gængere, enten Fodgængere eller Cyklister, for Cyklister er i Virkeligheden lige saa redningsløst fortabte, naar de forsyner sig med disse tarvelige Katteøjne, som man ikke kan se, før man er lige inde paa dem. Jeg mener, det er paa høje Tid, at man i Rigsdagen lægger noget mere Mærke til den Statistik, der foreligger over Ulykkerne paa vore Veje, og faar truffet saadanne Foranstaltninger, at man i størst mulig Udstrækning kan nedsætte disse Ulykkers Antal, formindske dem til det Minimum, der nu en Gang kan komme.

Angaaende det Ændringsforslag, der under Nr. 7 er stillet til § 11, kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, fremsatte, det er nemlig et Ændringsforslag, jeg stiller sammen med Venstre.

Derefter vilde jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det andet Forslag, Lovforslaget om Motorkøretøjer. Jeg vil begynde med at gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa en Bekendtgørelse, som Justitsministeriet udsendte den 9. August 1930 om den i Paris den 24. April 1926 afsluttede internationale Konvention angaaende Kørsel med Motorkøretøjer og Danmarks Tiltrædelse af samme. Heri meddeler det højtærede Justitsministerium, at endvidere skal ethvert Motorkøretøj være forsynet med een eller flere Indretninger, hvorved Vejen foran kan oplyses kraftigt i tilstrækkelig Afstand, medmindre de oven for omtalte hvide Lys fyldestgør denne Fordring; dersom Køretøjet er beregnet til at køre med større Hastighed end 30 km i Timen, maa den nævnte Afstand ikke være under 100 m. Denne internationale Konvention tiltræder altsaa det danske Justitsministerium paa Danmarks Vegne og udsender en justitsministeriel Bekendtgørelse til hele Landets Politimestre, og hvem andre der nu skal have dette at vide. Og saa nægter den højtærede Justitsminister at optage denne Bestemmelse i Loven.

Jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag om, at man kræver, at Automobillet skal være forsynet med saadanne Lygter, at de klart kan oplyse Vejbanen mindst 100 m frem. Dette modsatte den højtærede Justitsminister sig, skønt den højtærede Justitsminister har tiltraadt en Konvention, der paabyder dette. Jeg forstaar ikke, at Ministeren kan gøre det; det kan kun ligge deri, som jeg lovede før at komme tilbage til, at man i det høje Justitsministerium i Henhold til det ulyksalige Lygteudvalg, som Ministeriet er blevet belemret med, gaar lige stik mod sin sunde Fornuft. Thi hvad